

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915202661
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915202661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti odporcom: 1/ Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, 2/ Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, 3/ Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, odporca v rade 3/ právne zastúpený JUDr. Milanom Klobušiakom, advokátom so sídlom M. X, P., o zaplatenie 16.215,38 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu v rade 3/ proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/30/2015-99 zo dňa 03.11.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola odporcovi v rade 3/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 16.215,38 Eur spolu s 5,69 % ročným úrokom zo sumy 15.454,44 Eur od 12.03.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.215,38 Eur od 12.03.2015 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov a vo výroku, ktorým priznal navrhovateľovi trovy konania 972,50 Eur, ktoré mu je odporca v rade 3/ povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov, p o t v r d z u j e .

Výroku o povinnosti odporcov v rade 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi 16.215,38 Eur spolu s 5,69 % ročným úrokom zo sumy 15.454,44 Eur od 12.03.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.215,38 Eur od 12.03.2015 do zaplatenia a výrok, ktorým priznal navrhovateľovi trovy konania 972,50 Eur, ktoré mu sú odporcovia v rade 1/ a 2/ povinní zaplatiť do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov, z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom v rade 1/, 2/ a 3/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 16.215,38 Eur spolu s 5,69 % ročným úrokom zo sumy 15.454,44 Eur od 12.03.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.215,38 Eur od 12.03.2015 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov. Navrhovateľovi priznal trovy konania 972,50 Eur, s tým že odporcovia v rade 1/, 2/ a 3/ sú povinní mu tieto zaplatiť tak, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov.

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd nesporne preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcami v rade 1/, 2/ dňa 19.02.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na jej základe sa zaviazal dočasne im poskytnúť peňažné prostriedky vo výške 16.600,- Eur, ktoré sa títo zaviazali vrátiť a zaplatiť z nich úroky a poplatky v dohodnutých mesačných splátkach. Odporca v rade 3/ ako ručiteľ, na základe dohody s navrhovateľom ako veriteľom, písomne vyhlásil, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokoja

odporcovia v rade 1/ a 2/. Na tento úverový vzťah aplikoval okresný súd kogentné ust. Obchodného zákonníka týkajúce sa úverovej zmluvy a ust. zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj ust. Občianskeho zákonníka týkajúce sa práv a povinností spotrebiteľov.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že keď odporcovia v rade 1/ a 2/ prestali svoj záväzok riadne plniť a dostali sa do omeškania boli vyzvaní na zaplatenie celej pohľadávky a to v zostatku úveru s príslušnými úrokmi a poplatkami, čo však neuhradili. Následne ani odporca 3/ ako ručiteľ po písomnej výzve na zaplatenie dlhu, tento nezaplatil. Okresný súd preto žalobnému návrhu v časti žalovanej istiny pozostávajúcej zo zostatku úveru vo výške 15.454,44 Eur a úrokov za úver vo výške 760,94 Eur vyhovel. Keďže vzťah odporcov v rade 1/ a 2/ a odporcu v rade 3/ ako ručiteľa nemá formu pasívneho solidárneho záväzku rozhodol, že plnením jedného z odporcov v rozsahu tohto plnenia zaniká povinnosť ostatných odporcov.

Okresný súd uviedol, že neprihliadol k námietkam odporcu v rade 3/ o možnosti odoprieť plnenie keď navrhovateľ zavinil, že pohľadávku nemôžu uspokojiť odporcovia v rade 1/ a 2/ ako dlžníci z dôvodu, že darovali svoju nehnuteľnosť osobám blízkym a tieto ich ďalej zaťažili, pretože týmto úkonom neodporoval, teda neurobil všetko, aby svoju pohľadávku vymohol. Konštatoval, že odporca v rade 3/ neoznačoval dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Tiež netvrdil a neoznačil dôkazy (aspoň na základe portálu katastra nehnuteľností), že odporcovia 1/ a 2/ nevlastnia iný majetok, ktorý postačuje na to, aby sa z neho navrhovateľ uspokojil, resp. že nemajú žiadne príjmy a tak predmetným prevodom ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky. Poukázal na to, že domáhať sa odporovateľnosti ak by bola možná voči nadobúdateľom možno v trojročnej premlčacej lehote od odkladovania darovacej zmluvy, t.j. od 26.04.2014, t.j. navrhovateľ má na to ešte viac ako jeden a pol roka, pričom toto právo potom čo by odporca v rade 3/ ako ručiteľ dlh splnil (aj na základe exekúcie), bude mať on na základe zákonného prechodu pohľadávky na jeho osobu (§ 550 Občianskeho zákonníka). Tiež neprihliadol na námietku odporcu v rade 3/, že navrhovateľom požadované zaplatenie úroku z úveru po jeho predčasnom zosplatnení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže požaduje od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie záväzku. Poukázal na to, že odplatnosť úveru je jedna z obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy a nemôže tak predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako sa nejedná o škodu, ktorú navrhovateľ nikdy netvrdil a nedomáhal sa jej zaplatenia, ktorá by mala byť podľa odporcu v rade 3/ krytá úrokom z omeškania. Námietkami odporcu v rade 3/ týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok vyplývajúcich z čl. X bod 10.19.3 a čl. X bod 10.21 Zmluvy sa okresný súd nezaoberal, keďže ich považoval pre posúdenie veci za irelevantné, nakoľko z tvrdení navrhovateľa, listinných dôkazov vyplynulo a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že k odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa nedošlo.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi ako účastníkovi v konaní v celom rozsahu úspešnom priznal náhradu trov konania proti odporcom v rade 1/ až 3/, s tým že tieto pozostávajú z navrhovateľom zaplateného súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca v rade 3/, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a jeho vrátenia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Namietal, že v rámci svojich vyjadrení poukazoval na znenie ust. § 52 ods. 2 veta posledná Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.05.2014 na základe ktorého sa mal na uvedený právny vzťah účastníkov prednostne aplikovať Občiansky zákonník. K tejto jeho námietke však okresný súd nezaujal žiadne stanovisko, vec posúdil podľa Obchodného zákonníka čo vyústilo aj do výroku napadnutého rozhodnutia. Okresný súd sa tiež nezaoberal jeho argumentom, že je neprijateľná zmluvná podmienka ak mal spotrebiteľ platiť za istinu súbežne úroky a aj úroky z omeškania, ktoré inštitúty sa vzájomne vylučujú. Tým, že okresný súd nedal odpovede na tieto otázky, ani sa nevyrovnal s jeho relevantnými a konkrétnymi argumentami o tom, že vec má byť posudzovaná podľa Občianskeho zákonníka je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu v rade 3/ žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že nevylučuje aplikáciu ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka na záväzkový vzťah založený medzi účastníkmi Zmluvou o úvere, avšak jeho výlučná aplikácia by bola v rozpore so zákonom. Nárok na úrok z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva priamo z ust. Obchodného zákonníka, navyše možnosť uplatnenia tohto nároku nevylučujú ani ust. Občianskeho zákonníka alebo iného právneho predpisu. Rovnako nepovažoval navrhovateľ za správny názor odvolateľa, že nemožno požadovať úroky z úveru súbežne s úrokmi z omeškania. Poukázal na to, že

ide o odlišnú podstatu týchto právnych inštitútov. Úroky z omeškania reflektujú na porušenie povinností zo strany odporcov a úrok za úver predstavuje odmenu za užívanie istiny.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého ostal nedotknutý odvolaním nenapadnutý výrok okresného súdu, ktorým rozhodol o povinnosti odporcov v rade 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi žalovanú istinu s príslušenstvom) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti odporcu v rade 3/ zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom navrhovateľovi v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty. Zároveň v tomto smere prihliadal na konkrétne námietky odvolateľa.

Odvolateľ namietal nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozsudku vo veci samej. Vytýkal prvostupňovému súdu, že vo svojom rozhodnutí sa nezaoberal hodnotením jeho skutkovej a právnej argumentácie, preto napadnuté rozhodnutie označil za nepreskúmateľné.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), príp. iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vždy vo svetle okolností každej veci. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Obdobné závery vyslovil aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach (uznesenie z 03.07.2003, sp. zn. IV. ÚS 115/03).

Odvolací súd je toho názoru, že prvostupňový súd v zásade dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie vo veci samej. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozsudku zaoberal konkrétnymi okolnosťami, za ktorých došlo k vzniku záväzkovo-právneho vzťahu medzi účastníkmi. Bez opomenutia podstatných (základných) skutkových okolností vysvetlil, ktoré právne ustanovenia a z akého dôvodu aplikoval. Zároveň objasnil prečo, so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu aplikoval na uvedený právny vzťah nielen ustanovenia Občianskeho, ale aj Obchodného zákonníka a zároveň sa dostatočne vysporiadal aj s vzájomným vzťahom aplikácie Obchodného a Občianskeho zákonníka na uvedený záväzkovo-právny vzťah. Účastníci konania a ani samotný odvolateľ nerozporovali, že ide o zmluvu o úvere, ktorá má spotrebiteľský charakter. Okresný súd túto okolnosť neopomenul, naopak z nej vychádzal avšak správne konštatoval, že pokiaľ ide o esenciálne náležitosti tejto zmluvy, ide o tzv. absolútny obchod, ktorý treba posúdiť nielen z hľadiska ust. Občianskeho zákonníka a v ňom nachádzajúcich sa ustanovení o ochrane spotrebiteľa ale aj ust. Obchodného zákonníka. Krajský súd mal za to, že okresný súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľa, preto v podrobnostiach poukazuje na jeho závery. Na základe uvedeného krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, preto mu krajský súd ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.